

som maa henvises til Udvalget, saaledes som jeg udtalte i Indledningen til mine Bemærkninger i Dag. Jeg tror, at naar vi kommer til en Undersøgelse deraf, vil det ærede Medlem se, at det paagældende Forhold lader sig forklare i forskellige Tilfælde; enten er det Varer, der ikke eller saa godt som ikke fabrikeres her i Landet, men som har en vis Luksuskarakter og derfor kan bære en højere Told end tidligere, eller det er Varer, i hvis Fabrikation indgaar Materialer og Hjelpestoffer, som efter Luksustoldprincippet er kommet op i en noget højere Told, og hvor derfor den færdige Vare maa følge med. Men alt dette vil kunne gøres til Genstand for nærmere Under- søgelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Naar det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har villet gøre gældende, at han ikke har talt om Toldforhøjelse som Middel mod den nuværende Industrikrise, maa jeg dog have Lov at minde om, at han i sin Ordførertale forleden udtalte følgende: „Vi ser paa Forholdene, som de er, fordi vi netop vil være med til ogsaa paa anden Maade end gennem de 8 Punkter at hjælpe over Kriserne, saaledes som disse melder sig og desværre vil melde sig for os i lang Tid.“ Det var det ærede Medlems Udtalelse om det Toldlovsforslag, han stod som Ordfører for. Naar det ærede Medlem dernæst mente, at det var et daarligt Eksempel, jeg havde fremdraget — det Eksempel med Maskinerne, det ærede Medlem forleden nævnte —, saa maa jeg tro, at det er et meget godt Eksempel, eftersom det ærede Medlem selv om disse Maskiner udtalte følgende: „Naar vi overfører en Told-sats paa 5 pCt. fra Toldloven af 1908 til dette Forslag, betyder det en forøget Beskyttelse. Det indrømmer vi overfor dem, der angriber os for, at vi ikke gaar vidt nok i frihandelsvenlig Retning, men deri ligger tillige den Imødekommen, vi er villige til at vise en Industri, der eventuelt trænger dertil.“ Naar det ærede Medlem nu siger, at han ikke havde foreslaaet en positiv Forøgelse af Toldbeskyttelsen, saa

maa jeg sige, at jeg forstaaer ikke det ærede Medlems Distinktion mellem en Forøgelse og en *positiv* Forøgelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Naar den højtærede Finansminister mente, at jeg ikke havde Ret i at udtale, at Aarene efter 1908 var gode, saa vil jeg sige, at den økonomiske Depression, som jeg ogsaa erkender var til Stede den Gang, indskrænkede sig væsentlig til Byggefagene og Bankverdenen, medens det er uomstødeligt, at netop i industriel Henseende havde man særdeles gode Aar, ikke netop i 1909, men saa meget mere i 1910—11—12—13—14, altsaa lige til Krigen kom. Med Hensyn til Højprotektionismen vil jeg atter konstatere, at de saakaldte „Højprotektionister“s Krav — nu sætter jeg Højprotektionisterne i Gaaseøjne for ikke at blive misforstaaet — gaar kun ud paa Genoprettelse af de Tilstande, som tilsikredes Byerhvervene ved Toldloven af 1908. Naar nu den højtærede Finansminister siger, at det vilde dog betyde Højprotektionisme at føre Toldloven af 1908 à jour, vil jeg dertil bemærke, at saa maa jo Finansministeren selv i 1908 have været Højprotektionist. Finansministeren rettede endnu en Gang en Appel til mig — og jeg mener, at dermed sigtede han til betydeligt videre Kredse — om dog blot at kende Stemningen ude omkring paa Møder for at forstaa, hvor forsigtig og resigneret man skal være. Jeg har den største Ærbødighed for Stemningen omkring paa Møder, men jeg haaber, at denne Stemning kan man vende; jeg har den Erfaring fra min Deltagelse i Møder, at kommer man med saglige og gode Argumenter, kan man faktisk bidrage til at vende Stemningen. Jeg tillader mig da til Trods for den store Ærbødighed, jeg nærer for Vælgermødestemninger og ogsaa for det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der af Ministeren blev fremført som et særlig vægtigt Argument, at sætte Virkelighedens Krav betydeligt højere, og det er disse Virkelighedens Krav, jeg ikke tvivler om, vi vil komme til at anerkende her til Lands i en meget nær Fremtid.